

Előfizetési díj.

Helyben:

Egy évre . . .	3 ft. — kr.
Fél évre . . .	1 „ 50 „
Negyedévre . . .	80 „
Egyes szám ára . . .	10 „

Előfizetési díj.

Vidéken:

Egy évre . . .	3 ft. 60 kr
Fél évre . . .	1 „ 80 „
Negyedévre . . .	1 „ „
Egyes szám . . .	10 „

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorért 6 kr. — többzetűri vagy terjedelmesebb hirdetéseknek arányoslag emelt. Nyilat térben való közlemények után három hasábos sorért 15 krajczár számítottak.

Az előfizetési pénzek és a lap szelvény részeit illető közlemények „Vácza” szerkesztőségéhez fő ut. 81. szám alá Vácra küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

DRAGFY SÁNDOR közszeret és becsüléssel részesült képviselőnk siremklérére eddig beküldött két ilyen következő adakozások folytak be, melyet a bizottmány hálás köszönet mellett nyilvánosan nyugtázni kötelességének tart.

Buriss Pál 4 ft. — Hertafelder Soma 3 ft. — Bitterer Alajos 5 ft. — Benovits János 5 ft. — Intzedy Soma 5 ft. — Reichenhaller Lajos 2 ft. — Herri József 2 ft. — Rottengbur Archangel 5 ft. — Wass Illés 2 ft. — Schler Tekla 5 ft. — Belicza Pál 2 ft. — Pruner Antal 1 ft. — Bálintfy Pál 1 ft. — Lázár István 1 ft. — Veszelszky János 1 ft. — Egy névtelen 4 ft. — K. P. 3 ft. — Péts Sándor 2 ft. — Keller Ignác 2 ft. — Egy valaki 2 ft. — Trager Ignác 1 ft. — M. I. 1 ft. — Mandl Lipót 2 ft. — Nemenszék Jakab 1 ft. — Pretenhofer Ignác 1 ft. — Kinsztor Soma 1 ft. — Steiner Samuel 1 ft. — Deusch Mór 1 ft. — Velzer Kálmán 1 ft. — Roszenberg Jakab 1 ft. — Csillon Lázár 1 ft. — Weiss Farkas 1 ft. — Herrman Dávid 50 kr. — Monspar József 1 ft. — Zaidék Ignác 50 kr. — Rossteter Alajos 1 ft. — Hf. Braun Gábor 1 ft. — Krakoviter Jánosné 2 ft. — Jústner Gyula 10 kr. — Almásy Attala 1 ft. — Batha Almásy grófnő 1 ft. — Slapák Lajosné 1 ft. — Portuner Pál 1 ft. — Neuman Manó 1 ft. — Pajor Mátyas 1 ft. — Rékay Imrenő 20 kr. — Czeber Ferenc 20 kr. — Jóföldy Mihály 20 kr. — Vojtek Mátyasné 20 kr. — Lenhart Ignác 30 kr. — H. Jos. 20 kr. — Mátai Gyula 20 kr. — Dumer Mária 20 kr. — Örv. Ernvey Jánosné 1 ft. — Izraelita 20 kr. — N. N. 20 kr. — Könyvnyomda résszéről 1 ft. — N. N. 50 kr. — S. B. 30 kr. — Brukner Ferenc 20 kr. — Stibrik Kálmán 30 kr. — Pásztor Kováts Lőrincz 10 kr. — Schnrtmaher Lipót 20 kr. — N. N. 3 ft. — Összesen: 93 ft. 80 kr. (Folytatjuk)

A nőnevelés ügyében.

A „Vácza” szerkesztőséghez.

Lapja utolsó számában felszólal az alapos, a kor igényeire módosított nőnevelés ügyében, mely cikkben felhozott indítványt csak melegen pártoltak és minden művelt, a haladást szerető hölgy figyelmébe ajánlottak. A nőnevelés nem csupán a nők érdekében felel; hanem az emberiség sem érheti el célját a haj helyes orvoslása nélkül. Minden emberbarátnak előmozdítania kell a nőnevelést, annál inkább a nőegyletetnek.

Igazoltak cikkirő árnae szavai: „A nőnevelést reformálni kell.” Mert leányaink eddigi nevelése ferdéirányú, a komoly élet igényeinek meg nem felelő. Leánygyermekünket rendszeren az elemi tanodába küldjük, a hol négy vagy tén ótven át az iskola padjain ülőgelve, az ismeretek alapelemből tanul valamit.

„E kérdésben a Magyarországi 33-ik számában K. Nagy Lajos úr, a vidéki lapok közül, a kitüntetés szerkesztett Sopron 5-ik számában T. Szilyon szky Gyula úr emelték szót, és miután kijelölt, azt magában tudjuk, hogy a nőegyletünk az általunk indítványozott feladatokat egyelőre, a nőnevelést pedig egyáltalán felkarolja, annak együtt a vasár nap szerkesztje.

Éz már neki elég. A további tanulással és önképzéssel nem törődünk semmit; de mindazáltal kívánjuk, hogy a művelt hölgynek tartassék, és bírja sikerrel kiállni az élet viharait.

Ha a nagyérdemű vidéki nőegylet a cikkirő által tervezett feladatokat életbelépteti; sok érdemet fog kivívni magának, és eddigi tetteivel méltó emlékkövet emelni.

A hölgyek pedig legszívesebben fognak megjelenni az előadásokon és egyesült erővel előtökélni: hogy igazán műveltek legyenek.

„Több vilárosságot” kértünk az öreg német Gothéval; igen is „több vilárosságot”, hogy az emberiség célját elérhesse.

Kiváló tisztelettel,

Vác, febr. 8-án.

a vidéki nőegylet egy tagja.

Levelezés.

A második műkedvelői előadás.

Nincsen róza tövis nélkül, ilyen a statista is, ki folytonosan virágokat

keresvén, annak mézkelylét kiirtve, gyakran kopár térré vergődik; — s hisztalan keresi a netcárt — mert hiányzik az élesség.

Sokszor feltettem ugyan már magamban, hogy nem nyulok darázsé-székbe, s különösen a műkedvelők erányában passiv állást foglaltok el.

De most az egyszer szerkesztő barátommal talál, csakugyan szíves örömet szaporított én is a babért s koszorút, de nem leandok oly onzó mint máskor.

Elfoglalom tehát a megtagadott szerepet s ezt oly szívesen játszom végig, mint máskor soha sem.

Bár a húdolt már rég penszióban van, azért mégis van ok és alkalom nála hagezni; s bár a violette ténta foglalta el a tért, mégis kell gyakran epébe mártani.

En, szerenség szemlélője a lefolyt színjelentek oly kedvező helyzetben vagyok, hogy mind ezen preaparatumokra nincs szükségem, mert mindent rózaszimbólum láthatva, a legkésebben percézni tollamat foghatom elő.

A rendező bizottság a nagy alkotó szellemet, melynek tűnődő, de

nem! sőt rettentő komoly szava: „lenni vagy nem lenni” teljesen elfogta.

Mégis néha jó a családás! mert ezt, ha nem mindig is, de gyakran az édes bérédes követi.

Ugrasszuk ki a nyulat a bokorból! s valjuk meg gyengeségünknek, mert bizonyos körülmények között ez nem gyógtit, hanem erősít; septicus gondolatuinkat a legszebb való, képzelt aggodalmunkat az előtűnik lefolyt tény — ha szabad e kifejezést élni — kézzelfoghatólag semmisíti meg.

S hogy ez egy történet, annak csak mi örülünk; s hogy kétkedni vakmerők valánk; ezer bocsánat, Thalia ünnepeit papjai s papnői.

Műkedvelőkről egész átszenteséggel nyilatkozni nagyon kényes dolog, ám de jött volna bármelyik ki, mi 200 fős színházunkról oly megvetőleg s kicsinyzöggel nyilatkozott s meggyőződhetett volna, hogy annak deszkáin nem az egyszerű, confusióval teljes műkedvelők, de mondhatni művészek versenyeztek.

Már maga a repertoire „Farsangi iskola” választékos izlése mutat, s mi a szerepeket illeti, mind jó erőkre volt bízva; — nézzék tehát ezek működéseit:

Alig hiszsem, hogy lenne a nagy néző közönség között egy is, ki nem azon megyőződéssel hagyta el a művészet ezen kis templomát, miszerint annak nem (Veronika) a báj — kellem — és szelleműs **Pencz Gabriella kánisszony**, ki magát előfő fellépése által — nem könnyű — a közönség kedvenceivé tévé, ragyogó

oltárképe! ki a falusi egyszerűségét tündér bájában, az ártatlanság lihommezében, a szűzkar arany tavaszában oly naivsággal; az ál-fényben kacérság- és tetszvágyban szenvedő nagyvárosi bon-tont oly teljes és meglepő elcsajjítással; a búfánudát, a megtérőt oly bensőséggel tudta visszatánni — s ki teremőt s eszményítő jeleneteit oly érzéssel vitte ki.

Ilyen a szerény ibolya, míg a nap verőfénye ki nem csajja, kedves magányában rejtez, de csajja csak ki onnan, azonnal előtűnik illatává a léget.

Ha virágosokort akarunk kötni, a legszebbeket szoktuk kiválogatni, és mégis legyen bármily szép, a hervadó nem kerülheti ki; — de igenis a csokor, melytől a kötevel, az általános szabály alól kivélt fog képezni, mert azt az édes emlékezés, az élt, merés szolgálatával fizet meg. Köszön tehát tovább. A virágügyben járatlan levő, nem fogják visszatérőnek venni, ha a műneveket elhallgatom.

S csak képviselőket szerepeltí sorrendbe fiztöm.

A csokor nem volna egész, **Krednits Mihály** (Sásapatkán) k. a nélkül, ki nagyon jól fellogott s átértett szerepében egész otthoniassággal s férjét, a feltétkenység ördögének tervszel felébresztése által, kijózanitva, mesterileg mozgott.

Koch Gusztávné úrhölgy (Gödny) oly természetesen s biztossággal lépkedett, bár szerepe nagyon is korlátolt volt, a padlón, hogy ha fűgge, eleven lejtése el nem árulja, az egész

közönséget tévedésbe hozza matrónaságával.

Itt talán nem lesz érdektelen felemliteni azon jelenetet, mely mindenki meggyallanozott, midőn **Gödry, Benkár Dénes** úr, kinek alakja s maszkarózaása főteleg jó volt, járta a „kállai” kötést.

Kapás Erzsiki a. (KudriczPoli) majestatikus alakja, nem erőltetett nyomkítja s általában erőset fellépése és játéka nagyon szorok sikerrel; nővére **Agnes (Havas Jozsef** k.), a nagyvárosi nő érdekének kivételében az érelyes hőlyvet, ki hitelen s csapongó kedvséggel mindenáron bíri a kárhoz, életbűsséggel személynit; az örökké mosolygó, a kávé-vendéket a családóság hívon rajzoló Kudriczné (**Rech Emma** u. l.) játékaiban mi kívánni valót sem hagyott.

Hát a megbeszélts ki szobaczi-csura **Boresta (Molnár Amalia** k.), ez volt ám a valódi szobalány, mint ha a cursuson diplomát kapott volna belőle.

(**Müller Anna** k. a.) Zsuzska, daczára annak, hogy nem főszerepe volt, abban, hol mozgott, derekasan megállott. — Hölgyünk derekasan állottak meg a szinpadon, minden trémázás nélkül, de őr baráinkat sem hagyta egyháson teltetni!

Zarándy Béla (**Schechling Nándor** úr) e pályatévészett genie, önmagát multa felül; Sásapatki (**Imrey István** úr) bék hírnabja jutott, daczára annak, abból szerencsén kiszabadulván az indulatok s szenvedélyek rohamát bátran kiállva, so-

TÁRCSA.

Piros Pistától.

Kedves szerkesztő barátom! — Legyen szives azt a szerkesztői pászmetet lenni, melyen keresztül mindent oly színből lád, mintha abban gyönyörködnék, hogy semmiben sem gyönyörködök, — s vege ezt az általam nyujtott rózsaszínű üveget, s nézzék meg ezen keresztül a mult hét eseményai panorámáját, melynek nemcsak kelete s téllépe, hanem alakja is elragadó szépségű.

Nézzé csak először is azt a kis arakgrált, hogy simul a bájos maga kelőre mintha egy törölvány virág és bimbo valóban, s ha nem tudnánk, hogy a mit beszélnek, azt csak „profanus sugó által” mondják el, nem hinnék, hogy feokt szellemünk ragyogó fénye az, mely őt nári közönség ellenére a művészet és közügy iránti éhszeretet, a nevelésért nagyratörő lélek által gyújtott — az égből orzot promethezi tűz — szellem, mely nem a földön, hanem a földi létezők ábrándvilágában, a magasban, vagy legalább a föld felől emelkedő szinpadon for a tá közmívelődés ivényén.

Most odanézzem, új alakok, — az a kis pipázó botárnyé, pedig fogadni mernék, hogy itörök a dohányfüstöt, s lelke győngöm mint a tavaszi káhat, mely flora legszebb gyeméleteinek helyébe a hiátelenségig mint a szirmok szállat közt száll, hogy a hajnal első sugárában ragyogva, az égét nap tűzének szerelmes légia által felszívattassék, s mégis mennyi önmegtaga-

dás — szellem szülte öserő — kaczkias bevirágyóvó tessék a — szinpadon. — Az a kis szobalány, gyermeked arczával, hogy pajzunkodik az úró ruhájában, hogy évületik, hogy stürögforog, minden izma nyugtalanlyan, melyet az élet tavaszának közatlansága mozgat.

Az a két kis dalnok, ki De la Coure s a tentaszag Aktási után kivették, a coquetéria hádját, az életben algha linnének el az egész dolgoból egyebet, mint hogy Edus bécsi, meg az öreg János bizony nem alkassak már „Gyujtó” társalogni, s Hymenel szövetségére lépni; — mégis örömmel adnának a víci Lehman Caciari bécsinak egy barátságos puzit, a miert oly valamit alkotott a víci színházból, mely a szereplő műkedvelők jó kedvét fokozza, s a közönséget azon megyőződésre juttatja, hogy a „váci dalkör” bir hivatalának ösmertével, — s hogy előre haladó törekvésben nem hiányzik sem a képesség, sem a szorgalom.

Ugyan kérem, ne nézzen mindig félre! — Ide figyeljen, ott vannak a nők, azokra ügyeljen, ha azt mondom nők, akkor mind azt, mit szépet, jót, nemest s szív kifejez, egyébe kivánom foglalni, mert elhitheti ön, hogy sok előrelépés és előreléptel, kell leközdeni arra nézve, hogy társadalmi életünk tömörked ferdeséggel között egy nő lesszajlon a tekintély emelvényéről, s azt mondja: „Ime itt állok, s birájtatok meg hivatalok, meg hivatalok, meg hivatalok.” S mind azt, hogy mi az erények legmagasztosabb részének a jótékonyaság, a k emberiség szenvedő felének nyomorát enyhíthessék. — Tisztelet és hódolat

kegyeteknek hölgyeim! — Itt csak ezt fejtégetek ki. — A hál és öröm könyeket, a kegyetek által megviszgatalt lelkek hordják a kegyelet előadás.

S mit szől ön a műkedvelők férfiaról, kik anyai önelékdőzést tanusitanak e nemes ügy körül, mely a társulási eszék megválasztásának kedves ruhája, — mely élet-élet s, mely ellenállhatatlan ragad előre azon utat, mely a világgasra vezet.

Nézzé csak azt a nagy urat, mennyi abrosz lehat a hát körül, hogy elhitesse a világgal, miszerint ő is olyan pocokos mint a melyen az életöröm urán hátszabdó vny leöngy — még úgy is teteti magát, mintha tényleg nem tudna; pedig csak látna az árnányost a dalkor estéjén, hogy rugja a port.

Az a másik pehelyszakda szerelmes az meg mindig az Agnes s Veronika közti választás iránt tündök, pedig ez az egy a kinek lelet sem a szinpadon, hanem a földszinten jár.

Az a többi gavallér meg más mind ki volt csaváló. — Egyik jobban henegett mint a másik, az ír inas, az inas úr volt, — még az én fiaim is, pedig — mikor először benntamam, még a magam zabolgandóval kellett a szája feletti zariengot hilyucsolni, hogy kikérkedtekkel salon hat hilyucsolni, hogy magam alig ismerem rá, inasnak, hogy magam alig ismerem rá. Egyszóval — most nézzé meg az egész panorámát, az egész taláni, hogy mikédevelőink előtt az irigység s kénytelen éhszerrel kávetekmetni — mert hol anyni tevétség, tanárny és szorgalom párosul, ott, mint a közönségnyv igazolta, a fényes siker el nem maradhat.

hasem hagyta el a fonalat, melyet ugyes kézzel gomolyoltott.

Valpó (**Bertalan Ignác**) a dühös udvarló, daczara annak, hogy pisztolya majd a frakkja zsebében mondott csúrtörtöt, a jellemzésben egy szemet sem tört el az eszamelézből.

Aktás (**Sandly György** úr) harmadrangú szerepében, különösen a zablából rögtönzött óraléncz kellett figyelmet. — Gyuri az inas (**Velzer Lajos** úr) ugy látszik, hogy e téren alig van, ki őt jobban helyettesíthetné. — A rector úr és méltó társai, de különösen a kántor (**Pertik Gyula**) az ittassat természetesen adá.

Műkedvelők által előadott darab aligha sikerült valaha jobban mint ez.

S épen azért feljogosítva éreztük magunkat kritikai nézetünk lemondására s nem hízelve, mi a diletтанtesok irányában kizárólagos szabadalom, hanem a tiszta művészetet mérlegbe vetve, teljes elismeréssel nyilvánítjuk megelégedésünket és helyesléstünket.

Megvárjuk a rendezéségtől továbbra is, hogy a darabválasztásban és szerepkiosztásban tanúsított tapintatossággal jár el s így a közönség, mely zsufozásig megtölte a házat, ily kedélyes szórakoztatásért szivesen adja fillérei a játékonyság oltárára.

(Mátyó György. *)

Váca, február 10-án. 1781.

Tisztelt szerkesztő úr! — Ugyebár megírán én azt régen, hogy ez évi farsangi idényünk alatt a vácai nőegylet által rendezett táncvizgalom lesz a legfejesebb, s e jóslatomat a valóság még fényesebben igazolta.

Ezen a vácai nőegylet pénzútrára javára rendezett* táncvizgalom e hó 8-án tartatott meg, s egyesté magába kis körünk elegans világát.

Izlés és csiny, a merre csak néz a szem, — a világos sárga, és fehérrel gazdagon díszített, ugyanigy bútorozott terem meglepő volt, s első pillanatra elárulta, hogy tervezte a főnök női izlés és teremző erő szüleménye. — Az öltözékek mindannyi más-más szín, alak és díszítés, s magába véve mindegyik egy-egy reneke az izlésnek, az e téren kiagyaltatlan női leleményességnek. — Maguk helyeincik is mindegyike a maga genrejában hódító, vonzó, hódító volt. Itt egy magas barna fejedelmi alak, ragyogó fekete szemével sújtja a körülötte sűrűlődió fantsálgató. Amott egy kis pajzán gyermekarcz, tán bábujától szokott ide oly gyermekded észinte nyúltsággal nevetéggel és tánczol. Oda át egy Junoi természetli gyönyörű szokófürű nő lejt férje karjain, s meglátszik arezunk, hogy a fiatal házások boldogságuk

tengerében usznak. — Emitt ismét egy ábrándos kékszemű angyalka, a szelidség tündére; mind-mind olyan szép hogy e szépségekért a curia természetirigyelnie Mohamed paradicsoma.

A mulatság feszelenül folyt s a cotillonban, mint egyáltalán az egész éjjen keresztüli mulatság kedélyességében sok része volt örökké derűltekedvő Meizner Ede barátunknak, ki lumorát és találó élcei más s társalgás felelevenítésére fordítá.

Kiket szép olvasónőink közül érdekel, azoknak megsághatjuk, hogy az öltözékek közül a setét rózsaszín és karmazsinveres volt a túlnyomó, még pedig mindannyi fehér díszítéssel, sok volt ezen kívül a kék és a sárga, fehér, nagyrésze uszályra s csak a kisebb része volt rövidre szabva, mint e levél, melyet a mámor befolyása alatt írtam.

A. B.

Levelezés.

Don Spavento indiscretiói.

III.

Tiltakozás, helgeregizitás és több más história.

Pest. 1871-iki február 7-én

Hallja maga princezipális! — enge mánkor nem csillagozon meg, plazem pedig akkor, midőn nekem igazam van, mert majd hátul kerül a sarkam!

Hát nem irok én magának elég sok szép dolgot össze, abban a szent hitben, hogy majd buon-mau-tad (nem akarom a Trinkgeld-et magyarul megmondani) s ezért maga még csillagok alá rak! Mintha bizony nem csillagozott volna meg eléggé a sors azon pillanatban, midőn a világra jutottam, anélkül hogy plebsicet-et tartottak volna velem, ha vajjon bele egyezem-e abba, miszerint e rozsz világba kitegyenek!

Nem elég csillag rajtam, hogy én elfeledtem magammal hozni uniformisomat e világba, míg a maszka és kutya azon szerencsés helyzetben volt, hogy sohasem kell szabóra meg szusterre költenem.

Nem csapás-e az, hogy míg Dárius kincsét is könnyen el bíráim költeni, havonként huszonöt forintból kelt megélnem, mert a többi fizetésemek lefogalták a philistaesuk!

S emellé maga még engem szerkesztői deficienciába tesz, — csillagot rak alám s megjegyzi, hogy mult indiscretión bevezetését Petőfi énekelte. Hallja az úr! Petőfi sohasem énekel, ő csak megírta a költeményt, a dal pedig megszületett valahol ott az alföldön; egy szerelmes pásztor furulyáján volt bőlesője; a nép felkapta és Petőfi verse szavaira énekelte.

Tehát a ncp énekelte, és így nekem a multkor igazam volt, quod erat demonstrandum.

Most pedig kövesse meg az úr magát, s fogadjon erősen, hogy soha

többé senkit sem csillagoz meg, — hisz mit is érek csillagival? azoknak nem leszek én pán obliágnand, — mert ha ezta bűnt nálam még elköveti, rögtön elcsopom magamtól, — mint az egyszeri sűgó a szántárlatnál.

Az ellen eddig nem panaszokodtam hogy nem fizetett honoráriumot, mert hátla van magának egy olyan szép leánya, minő Rachel volt, — de már azért nem szolgolok ám hét évig, hogy így a világ szájára legyen.

Vagy pedig ugy teszok, mint azok, kik „Gute Nacht Herr Schwager“ czimű indiscretiónért megharagudtak.

Bélep először egy fiatal ember, s miután, elmondja hogy ő főbíró, kérdőre von, hogy merem én őt kiesőfolni, miután ő az ő nagyszagos vére t őt soha nem akarta egy szegedi szappanfőzőnővel másallanászécs befer-tőztetni.

— Bocssáson meg nekem, mondám, öné annál kevésbé érthetem ez indiscretiót, mert őn nem akart megházadosni.

Ez elégedetten távozott, de rögtön követte a másik.

Hallja az úr, — így kiált belépe — ön megsértet engem, s ezért elégtétellel tartozik.

— Hogyan.

— Ön engem irt le, pedig én soha sem voltam semminemű skriblernek sógora.

— Ugy tehát őnt is Miklósnak hívják.

— Igen, honnan azért?

— Csak az arczáról, mert nekem az már fixa ideám, hogy minden ostoba ember meg Miklósnak hívnam. Egyébiránt legyen megnyuodva, mert nem tudtam, hogy őn nyakig el van adósodva, hogy két leánya van, kiket szeretne nyakáról lerázni, s azt sem tudtam, hogy őn egy szappanfőző meg-takaragottó filléreiivel akarja ki toldozni a folytonosság azon hiányát, melyet erszényén szép nők, kirándulások, stb. ütöttek.

Ez is elégedetten távozott, de csak is azért, hogy egy újjabnak, ki még dühös volt, adjon helyet.

— Uram! ön elégtétellel tartozik nekem.

— Kérem, menjen kiadómhoz, a pénzügyi kérdések hozzá tartoznak.

— Ön megsértette a Krispin-családot, s a Krispin-család egy tagja, kit őn főbírónak mondott utolsó cikkekében, öntől elégtételt követel.

— Uram fia! ez is azért jön, jól van, megadom az elégtételt, — hisz ugy sem őnt értemet; azt tudom, hogy bíróló volt szó, de hogy a bírúk melyik fujából, már nem emlékszem. Hisz tudtlanja, hogy van csakhabiró, csűr-bíró, falubíró, inasbíró — az aza-karom mondani, szolgalabiró, főbíró őnt nem érthetem, mert azt sem tudtam, él-e a világom.

(Folyt. köv.)

* Hogy e héras, az az critica teljes legyen, nem hiált föl az „szociális igazság, ubiesis“ t? ezt még szem között, ugy-e?

Helyi hírek.

Édós Eötvös József elhunyt következtében a gyász-lobogók minden együleti és közéletiellenek kihelyezték, a gyász kitüntetésben senki sem akart elmaradni. A gyászviszét mégis egyedül a kegyesrendi szerzetesek tarták meg, — az ügynevezett requiemet, — és pedig teljes díszszel, — Rappensberger Kajétán, gymnasium igazgató, kegyesenlgt tak mondá el a tudományok előharszónai a kegyelet ténylesen sem maradtalak el.

Folyó hó 15-én dalestélyi leend. ennek programja ez: 1. Hazánk nak rendületlenül, éneki a dalok. 2. Alkonyodik és ha betekintsz a megyeri csárdába, éneki a hólgy-dalfezér, zongorán kiséri Tariczky Ferencz ur. 3. Szavallat. 4. Republica csárdás. Tisza Aladáról, előadja zongorán Tariczky Ferencz ur. 5. A kis-váci kanális, előadja a dalok. 6. s. db. nice — 6-án.

Casino-egylet f. hó 6-án tartott közgyűlésen igazgatók Pencz Ferencz ur, aligazgatónak Gallik Sándor ur választottak meg a választmány névsoroligyzó ur lesz szives a jövő közgyűlésre közölni, valamint az egylet anyagi és pénzügyi állását és működését is? Anyai azonban egyelőre is moondatunk, hogy ezen egyet volna hivatta közgyűlémyait alkotni, mit saját állása, jövője rendeltetése, összehozottései daczára elhangyok.

Szurdj fészák-nak hívják a múlt számmunk emilitet vak bogárunkat. Meglátogattuk őt, — iszonyú nézni, miként szelendi a tapintás után faragott fákalt szekerezjével, — minden perczben őt újjak hiszik szekerezjébe áll kerülnek.

Pusztán tapintás után vés, — fúr, — gyalul, — vonó-késsel, szekerez, — és oly ügyesen, hogy az általa kímért és kivésett-karja nyírása ek sola se szükséges.

Tapintás után megmondja a nemét, — cser-, szil-, tölgy-, gyertyán-, akác-, vagy bármiféle fa nemét aduk kezébe.

Es
Néj, egy egészséges gyermeknél, a ggedes anyját tartja ezen nyomorúság kenyérkeresetül.
Kérdek kívül, — melyhez nincs eszköze, — egy szekér, taliga stb. alkarrészeit képes pontosan előállítani.
Uraim! hólgyeim! legyenek szivese e család! megtekintem! és — nem veszték kiában az alamizsnát? nem, — de a segély!!!

Folyó hó 8-án rendezett négyeleti táncgyalog levelezési rovatunkban megemlévtében, a helyen csak a jóvelem tekintetében nyert következő tudósítást közöljük. Eladott 143 darab hófélt jegyért a 1 ftt 50 kr. 214 ftt 50 kr. — Felállítottak: Ngos Peitler Antal, piszók ur 30 ftt. Császár János ur 3 ftt 50 kr. Kovács Rosskoványi Auguszta asszonygy 5 ftt. Steiner Sali. — 10 ftt. assz. 5 ftt. — Fió Pálné assz 2 ftt. Pintér Bálint ur 6 ftt. Forster Jozsef ur 50 kr. Bevélet összesen 266 ftt 50 kr. Kelt Váczon, 1871. febr. 10-én. Pencz Ferencz, no-egyleti pénztárnok.

A vázei m. k. távirtda-díllomás

foralmi kimutatás 1871-ik évi január havában: Feladott: magán sűrőgy 422, hivatalos sűrőgy 13, összes 435. Megfolyt: magán sűrőgy 417, hivatalos sűrőgy 45, által sűrőgy 3, összes 465. Összesen 900 darab sűrőgy. 1870-ik évi január havában összesen 530, s így 1871. ében 370 darab sűrőgyvel több mint 1870-ik ében.

Gazdaszt.

Szerkesztő ur!
Lapjúnk 2-ik számban tett felhívást helyeselve, van szerencsém tudatni, hogy szerkesztő 1868—1869-ik évi borimut akékként 11 1/2 ftt. o. és szegéért adtam el. Vác, 1871. febr. 2-án.

Herrl József.

T. szerkesztő ur!
Van szerencsém tudatni, hogy hartányi, kis-némedei és váralyai borokt helyben átvendekelt eladatan spróssól együtt akönként 7 1/2 ftt. o. és szegéért.

Kelt Váczhartyán 1871. febr. 7-én.

Marosy Károly,
N. Gosztonyi János ur tisztartója.

Kimutatás*)

a vázei bor és kereskedelmi hitel-intezst 1870-ik évi forgalmának.

Bevételei:	
Ért.	kr.
Részvény értéke	26,513.19
Felék betételeiből	12,473.19
Külföldi díjakból	699.69
Közfizetés után fizetett kamatokból	2,647.47
Visszafizetett előlegekből	6,552.00
váltókból	47,700.00
Külföldi kamatokból	268.38
Felcserezői díjakból	1,499.39
Letéti könyvből	1684.39
Bevagy ártásai díjból	39.00
Nyomatványi díjból	27.90
Helyegyekből	174.40
Közfizetésekből	2,290.00
Összesen	184,317.40
Kiadás:	
Visszafizetett betételekre	14,568.00
Kifizetett folyó kamatokra	90.00
Közfizetés előlegekre	6,145.00
" váltókra	103,226.00
" ingatlansokra	1,000.00
Készlet költségekre	6,132.82
Felcserezőkre	1,300.76
Lakbörze	230.00
Nyomatványokra	161.74
Helyegyekre és adókra	287.90
Közfizetésekre	3,297.60
Kész pénz maradvány	20,383.00
Összesen	184,317.40

bécsi börze távirata jan. 11-én

Arany	—	5.85
Ezüst	—	122. —
Nemzeti kölcsön	—	6775. —
1860-ki államkölcsön	—	95. —
0/0, metallikus	—	5850. —
Bankérvények	—	724. —
London	—	124.50
Hitelintéz. részv.	—	250.90

*) Mintán nem lehetett szerencsém a kívonat hólgyesze vegéti értékeim, az igazgatóság jelöltései jövő számmunkban adhatják csak, ezuttal pedig constálisjak, hogy e kimutatás 1870. év aug. 22. kezzelt nait eredményre. Szark.

Nyit t t e r *) — Richelieu bíbornok azt állítá, hogy ha valaki három szót leír, abból ki fogja magyarázni halálát földjét, kezei: magán sűrőgy 417, hivatalos sűrőgy 45, által sűrőgy 3, összes 465. Összesen 900 darab sűrőgy. 1870-ik évi január havában összesen 530, s így 1871. ében 370 darab sűrőgyvel több mint 1870-ik ében.

Forster József,
a „Közhasznosság” tulajdonosa és szerkesztője.
*) Rovatban közöltekték nem vállal feladóget a szerkesztőség.

Sakkfeladvány.

Lógrás szertjei fejendő meg. Györfy Gézaud.

elárt	est-	se-	vés	des	tél	e-	va
gem	e-	ne-	kütl-	sziuk-	tilt-	6-	hort
re	iz-	e-	ni-	sok-	az-	van	lött
ta-	u-	szor	a	la-	cen	kol-	az
lel-	mert	lá-	tán	dést	szor	sva-	or-
loa	kécs-	lu-	híny-	sa-	hald	ér-	bor-
bor	tem	lag	tél	te	ta-	vo-	most
sze-	kil-	rosz	áll-	si-	de	a	lak

E lap hatodik számbában közölt rejtvény megfejtése:

Hólgylik csak hólgyeségim;
Fiat a habors, mely szelül!
Gyertyalog egész világon;
Egy fivallat a házi.
Váze hirt a halhatatlanságot?
Hjat az, mely tül vázolat.
Hát a vészát, ha ellő a vészát;
Még egy percelt éli tül.
Kölségül.

Holysesen fejtekték meg bekezdési sorrend szerint.
Svóler Izabella k. a. Bezők Veronka k. a. Kisselter Ida k. a. Eder Illis László ur. Reichenheller Jenő ur. Ujvá Tarasztyi Gosztia ur.

Böngéslettel kikérnök hogy a vázei tabakárk pisztoly havi kimutatási nyomai véletlenül folytan, mintán úgy kellett volna szólni, csak a jövő számban adhatjuk. Szark.

Felétis szerkesztő: ELÁSSY GYULA.

H I R D E T É S E K.

Az úgy nevezett rókusi dűlön közel az indó háznál 20 hold szántóföld több évre hazonybérbe adandó. A feltételekről a duna soron, a 619-ik számú háznál értesülhetni.

Kiadótulajdonos: Ellásy Gyula.

Vác, 1871. Nyomatott a siketn. iparint. gyorsajósítján.